

Denne Protocol indsendes til Justitsministeriet, bilagt med den af Majoratsbesidderen til Amtmanden stillede skriftlige Begjæring om Indkaldelsen af Succesfor og Hovederne for de andre succesionsberettigede Vinter og den af ham indsendte Fortegnelse over Hovederne for disse.

§ 4.

Opnaaes der ikke den tilsigtede Dverenskønst med Succesfor og Hovederne for de andre succesionsberettigede Vinter, kan Majoratsbesidderen ikke søge ny Dverenskønst før efter 3 Aars Forløb fra den i Henhold til § 2 afholdte Samling at regne.

§ 5.

Opnaaes der en Dverenskønst om samtlige til Majoratet hørende faste Eiendommers Overdragelse til fri Eiendom, maa Majoratsbesidderen dog ikke gjøre Brug af den ham derved hjemlede Ret, forinden han enes med vedkommende Berettigede om hvorledes der skal forholde sig med den fremtidige Udredelse og Stikring af de Majoratets paahvilende Legater, Refusioner, Apanager og Entepensioner, eller hvis han ikke kan blive enig med de Paagjældende herom, erhverver Justitsministerens Afgjørelse om, hvorledes der ved Majoratsbaandets Løsning skal forholdes i saa Henseende.

Ligeledes maa Besidderen berigtige de paa Majoratets Substantis eller Activer optagne Laan, saa og de Laan, han som Majoratsbesidder skylder Fideicommisset og træffe Dverenskønst med vedkommende Panthavere om Berigtiggelsen af Gjælden til disse.

§ 6.

De til Majoratet hørende Fideicommisscapitaller skulle fremdeles være undergivne de for Majoratet tidligere gjældende Regler med Hensyn til Hjemfaldret.

§ 7.

Angaaer Dverenskønstet vel det hele øvrige Complex af Eiendomme men ikke Fæstegodset, eller kun en eller flere enkelte af Majoratets Eiendomme, blive de paa Majoratets Substantis eller Activer optagne Laan, saa og de Laan, han som Majoratsbesidder skylder Fideicommisset, saavel som de Majoratets paahvilende Legater, Refusioner, Apanager og Entepensioner at fordele mellem Majoratet og Besidderen efter Forholdet imellem de under Majoratet forblevne og de frigjorte Eiendommers Hartkorn. Majoratsbesidderen har som en Følge heraf paa egne og Majoratets Begjæring at træffe den med Hensyn til denne Fordeling fornødne Dverenskønst med de til Legaterne, Refusionerne, Apanagerne og Entepensionerne Berettigede, eller, hvis Dverenskønst ikke kan opnaaes, at erhverve Justitsministerens Bestemmelse, ligesom han maa træffe den med Hensyn til Fordelingen fornødne Dverenskønst med vedkommende Panthavere.

De under Majoratet tilbageblivende Eiendomme og Fideicommisscapitaller skulle fremdeles være undergivne de for Majoratet tidligere gjældende Regler med Hensyn til Hjemfaldret og Lehnpligt, og de øvrige for dette givne Bestemmelser.

§ 8.

Besidderen af Majoratet skal, dersom dette ved alle succesionsberettigede Vinters Uddøen tilfalder Staten eller en allerede bestaaende offentlig Stiftelse, tilsvare Statskassen eller vedkommende Stiftelse en Kjendelse, der, forsaavidt Majoratet i sin Tid er givet til Lehn eller efter Creationsbrevet kun falder i Arv til Aquater, ansættes til 50 Rd. for hver Tønde Hartkorn, som overgaaer til fri Eiendom, og ellers til 25 Rd. pr. Tønde Hartkorn. Ved Beregningen af disse Refusioner tages der kun Hensyn til hele Tønder Hartkorn.